

[Harald Nielsen.]

rettigheder, herunder også retten til at deltage som vælger ved valgene. Det er altså det logiske, eller om man vil, det rent juridiske synspunkt, og det deles af adskillige også inden for venstre. Det andet synspunkt, det, om jeg må udtrykke det sådan, mere praktiske synspunkt, siger, at det kan være rimeligt at have en lidt højere valgretsaldere end myndighedsaldere, fordi det kræver mere modenhed og erfaring at være med til at bestemme om de fælles anliggender end at råde over ens rent personlige forhold, der jo er langt lettere at overse og danne sig en mening om. Eller som nogen også udtrykker det: ved et stykke tid at have rådet over sine egne sager vinder man større erfaring og modenhed og bliver dermed bedre skikket til også at bestemme med om andres sager, således som det sker, når man tager stilling til og bliver medbestemmende i samfundsanliggender.

Det er de to hovedsynspunkter, som findes, og jeg er selv tilhænger af det sidste og ser derfor ingen grund til at ændre valgretsaldere. Andre i vort parti er tilhængere af det andet synspunkt, at myndighedsaldere og valgretsaldere bør falde sammen.

Imidlertid er der ingen grund til at rejse nogen stor debat om 21 eller 23 års valgretsaldere, for hvad den bør være, er til syvende og sidst et spørgsmål, som vælgerne direkte afgør gennem en folkeafstemning.

Jeg må imidlertid mene, at en folkeafstemning må holdes i forbindelse med et almindeligt valg, f. eks. kommunalvalgene i 1962, og det af to grunde. For det første finder jeg ikke, at spørgsmålet er så stort og så afgørende, at det kan begrunde den betydelige ekstraudgift, som afholdelse af en selvstændig folkeafstemning vil betyde. Det er langt billigere at få sagen afgjort sammen med et almindeligt valg, og landet stander ikke i våde, om kun 23-årige kan stemme ved kommunalvalgene i 1962. Dernæst må jeg hævde, at kun ved at lade folkeafstemningen foregå i forbindelse med et almindeligt valg kan man få et klart svar på vælgerbefolkningens stilling til 21 års valgretsaldere. Når de alligevel i anden og for dem langt, langt vigtigere anledning er på valgstedet og derfor uden ekstra ulejlighed kan deltage i folkeafstem-

ningen om valgretsaldere, vil de sikkert alle tilkendegive deres mening herom. Holdes folkeafstemningen isoleret om dette spørgsmål alene, må det forudses, at stemmedeltagelsen bliver ret ringe, og den vil derfor ikke give noget rigtigt billede af befolkningens stilling til spørgsmålet.

Sammenfattende skal jeg derfor sluttelig sige, at der altså blandt venstres medlemmer i tinget er folk, der er tilhængere af valgretsaldere på 21 år og vil stemme derfor, medens andre mener, vi skal blive stående ved den bestående valgretsaldere. Jeg synes, det vil være rigtigt, at den folkeafstemning, der skal afgøre sagen, afholdes i forbindelse med kommunevalgene i 1962, således at vi kan være sikre på en så stor stemmedeltagelse, at afstemningen virkelig fortæller, om det er et almindeligt vælgerønske, at vi nu sænker valgretsaldere.

Poul Sørensen: Efter mit partis mening bør valgretsaldere nedsættes til 21 år, og vi vil derfor støtte det foreliggende lovforslag.

Det er ikke så mange år siden, der har været en prøve på vælgerne mening herom, men ved grundlovsændringen i 1953 faldt den jo ud til fordel for de 23 år. Vi mener imidlertid, at udviklingen siden da meget vel kan berettiggere, at sagen atter tages op. Vi er mange her i tinget, der allerede i 1953 havde lejlighed til at udtale vor tilfredshed med, at der var en mulighed for, at 21-årige ville kunne vinde valgret her i landet, og som derfor stemte for de 21 år, men det lykkedes altså ikke på det tidspunkt at føre sagen igennem. Med de ældre årganges talmæssige vækst i vort samfund mener vi også at der er en saglig begrundelse for at give en yderligere del af dansk ungdom medindflydelse på lovgivningsarbejdet.

Det konservative folkeparti har den opfattelse, at den megen tale om de minusser, man nu og da kan pege på hos kredse inden for dansk ungdom, er meget overdreven, og vi for vort vedkommende vil gerne ved denne lejlighed understrege, at også vi mener, at dansk ungdom i disse år er en flittig og dygtig ungdom. Man må vel også tage med i overvejelserne, at de krav, der stilles til ungdommen i disse år, hvad indsigte, viden og dygtiggørelse angår, peger